

POLİTİKA YAZILARI

ABD – ÇİN TİCARET SAVAŞLARI

Bilinen Dünya'nın sonlarına yaklaştığımız ve bilinmeyen bir dünyaya doğru yol aldığımız, asimetrik ve grift bir döneme doğru ilerliyoruz.

Bu nedenle güncel gelişmeleri değerlendireceğimiz bir yazı dizisi oluşturmanın önemli olduğunu düşündük.

Yazıl dizimizde güncel gelişmeler kadar, tarihsel akslar üzerinden de ilerleyeceğiz.

İlk yazımızı Abd. ve Çin ilişkileri ile ilgili yazma nedenimiz ise dünyada görünür olan pek çok mücadelenin aslında bu iki devletin emperyal hedeflerinin alt çatışma ve çelişki alanlarındaki periferilerde (çevrelerde) gerçekleşiyor olması.

İki emperyal güç arasındaki en önemli başlıklardan biri ticaret savaşları, bu konudaki en özel alanı ise teknoloji savaşları. Teknoloji Savaşları ile ilgili referans alacağımız ilk kaynak Evgeny Mazarov'a ait.

Mazarov Le Monde Diplomatique Gazetesinde kaleme aldığı yazısında 5G teknolojisi ve jeopolitik savaş üzerinde duruyor.

Mazarov'a göre şu an Abd. ve Çin arasındaki rekabetin belkemiğini 5G teknolojisi oluşturuyor.

Çin açısından bu teknolojinin en önemli uygulayıcısı ise Huawei şirketi.

Bu arada geçerken 5G teknolojisine en önemli katkıyı yapan kişinin Bilkent Üniversitesi'nden Prof. Dr. Erdal Arıkan olduğunu da hatırlatalım.

Huawei Şirketi 1974'te kuruluyor, kurucusu Ren Zhengfei Çin Hükümetini iletişimin ve telekomünikasyonun önemi konusunda ikna ediyor.

Çin Hükümeti'nin de desteğiyle şu an Çin açısından son derece stratejik bir kurum haline geliyor.

**170 ülkede 194.000 kişiyi istihdam ediyor Huawei.
2020 yılında Samsung'u geçerek akıllı telefon satışının lideri oluyorlar.**

Ancak Huawei'nin Abd, Çin ilişkisindeki rolü ilginç, şu an iki ülke arasındaki gerilimin ana kaynaklarından biri şirketin çip üretimindeki rolü.

Huawei Kürin yongasını (çipini) üretebildiği için Abd. tarafından istenmeyen şirket kabul ediliyor ve ülkedeki faaliyetleri önemli ölçüde yasaklanıyor.

Söz konusu yonga Çin'de yapay zeka uygulamaları için kullanılıyor.

Şirket bu araştırmalar için yılda 20 milyar dolar ayırıyor, bu Apple ve Microsoft şirketlerinden fazla, aynı zamanda Türkiye'nin toplam arge bütçesinden de daha fazla.

**5G teknoloji nesnelere interneti için çok önemli.
Çin teknoloji alanını aynı zamanda ZTE, WEChat, tiktok gibi firmalarla da domine ediyor.**

Abd. ve onların baskısıyla İngiltere Huawei ile ticareti azaltınca şirkette 3. Dünya pazarını arttırmaya yöneldi.

Trump önceki başkanlık döneminde bu şirketlerin Abd'de hisse senetlerine yatırım yapmalarını yasakladı.

Huawei aynı zamanda 250.000 patente sahip.

1998 yılından itibaren Abd. şirketleri Çinli şirketlerin 26.8 misli patent üretirken, şu an bu oran 1.7 ye düştü.

Abd. Çin ticaret savaşları 2020'de alevlendi, bu durum Çin'in aleyhine oldu.

Çünkü Çin hala istediđi nitelikte yonga yani ip üretmiyor.

Her ne kadar kirin yongaları Çin'de tasarlanıyor ise de üretimleri hala Çin dışında yapılıyor.

Bu tür bir teknoloji ürünü beklenebileceği üzere toplumsal açıdan bazı sorunları da beraberinde getiriyor.

Çin bu teknoloji ile örneğin yüz tanıma sistemlerinde kullandığı için neredeyse tüm yurttaşlarının verilerine ve algoritmalarına ulaşabiliyor, hatta yönetimin otomatik öğrenme algoritmaları geliştirdiği söyleniyor.

Abd.'nin Çin'e uyguladığı teknolojik abluka nedeniyle Çin yarı iletkenler üretiminde aksamalar yaşıyor.

Abd. bu konuda özel bir şirkete 10 milyar dolar fonladı şu ana kadar.

Çin ise buna 2025 yılına kadar 140 milyar dolarlık bir teknolojik yatırım yapma planı ile karşılık verdi.

Tek kutuplu dünya yerini iki kutuplu bir dünyaya bırakmış görünüyor.

Bu nedenle iki ülke arasındaki rekabetin artması kaçınılmaz.

Askeri, ekonomik ve teknolojik alanlar bu mücadelenin asıl zeminini teşkil edecek.

Çin artık salt ucuz işgücü ile değil yüksek teknoloji hamleleri ile de ilerliyor.

Çinli yetkililer teknolojik bağımsızlık olmadan ulusal bağımsızlık olamayacağını söylüyorlar.

Aşağıdaki rakamlar ise gelinen noktayı bir hayli iyi özetliyor.

İki ülke arasındaki ticaret savaşlarının başladığı dönemdeki yani 2018'deki toplam ticaret hacmi 739 milyar dolar.

Bu dönemde Abd. Çin'den 559 milyarlık ithalat, Çin Abd'den 180 milyar dolarlık ithalat yapmış.

Bu 3 katlık fark Abd'nin Çin ile olan ilişkisinde dış ticaret açığı vermesi anlamına geliyor.

İki Ülke arasındaki ticaret savaşlarını kaynağının temelini aslında bu veri açıklıyor.

Diğer ülkelerin dikkate almaları gereken veriler ise şunlar.

2022'de Abd 25.5 trilyon dolar, Çin 18.1 trilyon dolar gsmh ile dünyadaki mal ve hizmet üretimlerinin % 45 ini gerçekleştirmiş iki ülke.

İhracatta Abd 2.06 trilyon dolar ile yüzde 8.40 ve Çin 3.59 trilyon dolar ile yüzde 14.7 paya sahip dünya ticaretinde.

İthalatta ise Abd 3.38 trilyon dolarla yüzde 13.5 ve Çin 2.72 trilyon dolarla yüzde 10.8 seviyesinde.

Yani Abd ihracaatının yaklaşık 1,64 katı ithalat yapıyor yani ürettiğinden daha çok tüketiyor.

Çin ise ithalatının 1.31 katı ihracat yapıyor yani tükettiğinden çok üretiyor.

Herkesin merakla beklediği ticaret savaşlarının sonucunu belki de yeni yetme, fırsatçı, hızlı, hazzcı bir medeniyet ile kadim, soğukkanlı, dengeli, dingin bir medeniyet arasındaki tarihsel farklar belirleyecek.

Her halükarda filler tepişirken ezilen çimenlerden olmak istemiyorsak her alanda çok daha fazla üretmeli, eşit ve adil bir paylaşım sistemi kurmalı, çocuklarımıza özgür yarınlar bırakmaya çalışmalıyız.

Bunların hepsini sağlamak için kurmamız gereken sistemin adı sosyalizm kuşkusuz.

Tarih bizi çağırırken hepimizin kendimize sormamız gereken soru tüm bu dönüşümü gerçekleştirmek için gereken psikolojik, sosyal, kültürel, siyasal donanımlara sahip miyiz, yoksa havanda su döverek zaman mı kaybediyoruz ? olmalı.

Malum tarih affetmiyor çünkü.

KAPİTALİSTLER AHLAKSIZDIR

Liberalizm'in amentüsü Adam Smith'in ünlü " Bırakınız yapsınlar, Bırakınız geçsinler (laissez-faire, laissez- passer) " mottosudur.

Bu söz üretim faktörlerinin herhangi birinin diğerinin yerine kolayca geçebilmesini ifade eder.

Kuşkusuz bu geçişi sağlayan en önemli etkenler pazar, fiyat ve kardır.

Yine bu görüşe devlet ekonomik hayata müdahale etmemeli ve piyasa kendi kendini düzenlemelidir.

1990'larda Soyvetler Birliği yıkıldıktan sonra tepemizde Demokles'in Kılıcı gibi tutulan küreselleşme kavramı yukarıda sözü edilen geçişkenliğin artık geri dönülmez biçimde hakim olduğunu ifade ediyordu.

Bu dönem serbestliğin özgürlük olarak pazarlandığı, istediğimiz her şeyi her an yapabileceğimizin söylendiği liberalizmin yerlere göklere sığdırılamadığı bir dönem oldu.

Gerçi Demir Leydi lakablı Margaret Thatcher " Alternatif Yok " diyerek, Francis Fukuyama " Tarihin Sonu ve Son İnsan " tezi ile tarihi bitirerek sözü edilen serbestliği sınırlıyorlardı.

Oksimoron birbiriyle çelişen veya tamamen zıt olan kavramların bir arada kullanılmasıdır.

Kapitalist teoriler pek çok oksimoron ile oluşturulmuştur ve insanlığın tarihselliği ve aklıyla dalga geçen pratiklerden oluşur.

Kapitalizm kölelik düzeninde çalıştıracığı insanları " Takım Arkadaşı " arayarak bulur, sosyal sorumluluk projeleriyle kepçeyle aldıklarını kaşıkla verir.

Yukarıda andığımız “ Tarihin Sonu Tezi “ veya “ Alternatif Yok” felsefesi aslında bütünüyle küreselleşme kavramı ile taban tabana zıt olarak görülür.

Ancak her oksimoron gibi farklı ve aynıdırlar.

Aynıdırlar çünkü her ikisi de far görmüş tavşan gibi bizi olduğumuz yere çakar ve kımıldatmazlar.

Farklıdırlar çünkü biri havuç, biri sopadır ve bizi sürekli hedefsiz bir karmaşa ile oradan oraya koştururlar.

Biz hiçbir yere varamayız, onlar gidecekleri yere hiç gecikmezler ve mutlaka hedeflerine ulaşırlar.

Bu nedenle Kapitalizm’in yalancı, ahlaksız, düzenbaz olduğunu içtenlikle söyleyebileceğimiz gibi, kapitalistlerin de hırsız, ahlaksız ve düzenbaz olduğunu samimiyetle ifade edebiliriz.

Hiçbir kapitalistin “ Ben Kapitalistim “ diyememesi, bize yaptıkları ahlaksızlıkları bilerek yaptıklarını, hırsızlıklarını kabullendiklerini ve gerçekleri söylemeyecek kadar korkak olduklarını gösterir.

Ancak bizim yine de oksimoronlar ve düpedüz yalanlarla baş etmemiz gerekir.

Peki ama nasıl ?

İlk ve öncelikli olarak kapitalistlerin yalanlarını teşhir etmeli ve gerçekleri daha yüksek sesle ifade etmeliyiz.

Sanıldığı gibi aksine kapitalizm asla ideal bir yönetim olmadı, her zaman kaotik, her zaman şiddet doluydu ve gerçekte hiçbir zaman sözünü ettiği serbestliği gerçekleştirmedi.

1875 - 1914 döneminde altın para çağı nedeniyle serbest ticaret revaçtaydı..

1914- 1929 - 1944 döneminde savaşlar nedeniyle korumacılık esas alındı.

1944 - 1970 döneminde dış ticarete büyüme nedeniyle yeniden serbest ticarete dönüldü

1970 - 1980 döneminde opec krizi, stagflasyon nedeniyle yeniden korumacı bir döneme girildi.

1980 - 2000 döneminde nneoliberal politikalar nedeniyle yeniden serbest ticaret esas alındı.

2000 - 2008 döneminde finansal küreselleşme balonu büyük bir yıkım ile finansal krize dönüştü.

2008 – 2024 döneminde kur savaşları, ticaret savaşları, ihracat kotaları ile yeni korumacılık dönemine girildi.

Görüldüğü gibi kapitalizm tarihi boyunca krizlerden uyumsuzluklardan ve teoride oksimoronlardan beslendi.

Bugün söylediğini yarın yalanladı, dün sevdiğini bugün dövdü, tutarsız, yalancı ve ikiyüzlüydü hep.

Dünya Ticaret Örgütü, Dünya Bankası ve Imf 2. Dünya Savaşı sonrası Abd. tarafından kurduuldu.

Bu kurumlar en azından o dönem için kurallı bir uluslararası ticaret hedefi için yapılandırıldılar.

Fakat içinde bulunduğumuz bu zamanlarda Dünya üzerinde kurallı ticaret dönemlerinin sonlarına yaklaşıyoruz.

1995 yılından bu yana kurallı ticarete ilişkin uluslararası çok taraflı bir anlaşma yapılmadı, kural koyulan son buluşma ise Uruguay'da idi.

Bu sürecin aktörleri Abd, Ab, Kanada ve Japonya idi, Çin'in etkin ticari gelişimi böyle bir zemini ortadan kaldırdı.

O dönemden bu yana korumacı politikaların öneminin artmış olduğu görülüyor.

2019 yılında Global Trade Report yayınladığı raporda Dünya'da tehlikeli gelişmeler olduğunu işaret ediyordu.

Sovyetler Birliği'nin yıkılması sonrasında göklere çıkarılan küreselleşme kavramı bu raporla birlikte geçerliliğini yitirdi aslında.

Bu rapora göre küresel ticaretin % 40 ı korumacı önlemlerin şemsiyesi altına girmişti ve ithalatı kısıtlayan tedbirler bu rapora göre 747 milyar dolar düzeyindeydi.

Yani tüm Dünya'daki ticaretin yaklaşık yarısı serbestlik içinde değil, gümrük duvarlarıyla kuşatılmış şekilde yapılıyordu.

Örneğin Fransızların kültürlerini korumak için Amerikan filmlerine yönelik dijital vergi talebi oldu.

Abd'nin buna yanıtı ise şarap peynir ve viskideki gümrük vergisini artırmak oldu.

İlk dönemdeki Trump korumacı politikalar geliştirmiş ve ticaret açıkları verdikleri ülkeleri hedefe koymuştu, yeni dönemde de böylesi bir yönelim sürpriz olmayacaktır.

Abd. Ab. ile ticaretinde de 180 milyar dolayında açık veriyor.

Türkiye ile girdiği ticaret savaşlarında Abd. tarafından çelik (%25) ve alüminyuma (%10) ek gümrük vergisi getirildi ve Türkiye'de bazı ürün gruplarına % 7 ile % 70 arasında ek gümrük vergisi getirdi.

Ancak bu korumacılık savaşı asıl olarak ABD ile Çin, Kanada ve AB (Avrupa Birliği) arasında yaşanıyor.

Çünkü bu ülke gruplarının dünya ticareti içindeki payının yaklaşık % 60 olduğu ölçülüyor.

AB dış ticareti içinde ABD'nin ağırlığı % 41 iken, ABD'nin dış ticaret içinde Çin, Kanada ve Meksika'nın payı yaklaşık % 50 yi buluyor.

Bu nedenle Abd. sadece Çin'e değil, yanı sıra Kuzey Amerika Serbest Ticaret Anlaşması (Nafta) üzerinde de baskı kuruyor..

Bu durumda Abd.'nin aslında ticaret ortakları ile de bir gümrük vergisi savaşı içinde olduğu görülüyor

Öte yandan Covid Salgını nedeniyle kimi ülkeler GSYH'de %20 oranında düşüş yaşadılar.

2019' da anlaşma zeminine ilerleyen ticaret savaşları salgın sonrası eski gergin dönemine geri döndü.

Salgın nedeniyle 2018 % 2,8 olan büyüme, 2020 yılında % 4,4 daraldı ve Nisan 2020' de Dünya'daki işsizlik oranları % 14, 7 ile zirve yaptı.

Abd. 2. Dünya Savaşı sonrası kendi koyduğu ticaret kurallarını ve uluslararası kurumları çiğneyerek dünyayı kaosa sürüklüyor.

Üstelik bu ekonomik gelişmeler siyasal gelişmeleri tetikliyor, milliyetçi, popülist politikaları arttırıyor.

Öte yandan dış ticaret açıklarının ortaya çıkması, ülke içindeki çalışanların ülke dışından gelen göçmenler tarafından iş gücü açısından tehdit altında olduklarını hissetmelerine yol açıyor

Tüm bu verilerden çıkarmamız gereken sonuç şudur.

Kapitalizm ilkesiz ve tutarsızdır, ilkeli ve tutarlı olmak istiyorsak, kapitalizmin bize vaadettiği sahte cennet rüyalarından uyanmalı, gerçeklerle yüzleşmeli, ellerimizin farkına varmalı, toplumsallaşmadan bireyselleşilemeyeceğini bilmeliyiz.

Otoriter babalar ve şefkat dolu anneler aramak yerine yoldaşlarımızı, kardeşlerimizi bulmalıyız.

Unutmayalım ! Hala TEK YOL DEVRİM.

GELECEK BİZİMLE GELECEK

Dünyanın bir ritmi var mı ?

Bilinebilir limanlar yaratmak için insanlık yeterince birikim ve deneyim oluşturdu mu ?

Yoksa kendiliğinden bir süreç içinde akıntıya karşı mı yüzüyoruz.

Pek çok düşünür Dünya'nın bir ritmi olduğunu, bu ritimsellikle beslenen ve geleceğin tasavvur edilebilirliğinin mümkün olduğunu ileri süren teoriler geliştirdiler.

Nikolai Dimitrieviç Kondratieff'te bu düşünürlerden biriydi.

4 Mart 1892'de Rusya'da doğdu, iktisatçıydı.

En bilinen teorisi " Long Waves Cycle " yani " Uzun Dalga Teorisi " idi.

Bu teori ekonomik hareketliliği modellemek için oluşturuldu ve kapitalist ekonominin belirli aralıklarla döngüsel biçimde kendini tekrarladığını, dolayısıyla sistemin kendisini sürekli yenilediğini ileri sürdü.

Stalin döneminde tutuklanıp hüküm giydi, kapitalizme karşı olmaması suçlaması ile kurşuna dizilerek idam edildi.

Çalışmaları sonraları Schumpeter tarafından teori haline getirildi, hakları ölümünden 50 yıl sonra iade edildi.

Kondratieff'in teorisi Dünya ekonomisinin ve kapitalizmin 50 -60 yılda bir depresyona (ekonomik krize) girdiğini ileri sürüyordu.

Depresyon dönemleri yeni bir teknoloji ile aşıyor ve bunun sonucunda 50 – 60 yıl süren bir refah döneminin geldiğini iddia ediyordu.

Bu teori sonraları inovasyon teorisi adını aldı ve Ruslardan çok Batı Dünyası'nın ilgisini çekti

Teoriye göre, her döngüsellliği sürükleyen bir geliştirici teknoloji vardı ve büyüme bu teknoloji nedeniyle geliyordu.

Analistlerin üzerinde hemfikir olduğu bu dönemler şunlardı.

1771: Endüstri devrimi, - 1829: Buhar Çağı ve Demiryolları, - 1875: Çelik, elektrik ve ağır sanayi, - 1908: Petrol, otomobil ve seri üretim, - 1971: Bilgi ve telekomünikasyon dönemi.

Birinci Kondratieff Dalga 1791 – 1817 yılları arasındaki yükseliş kapsar, bu dönemde demir daha iyi işlenmiş, buhar makineleri ortaya çıkmış ve tekstil sektörü gelişmiştir.

1817 – 1851 yılları arasında ekonomi üretmiş olduğu yenilikleri tüketmiş ve 1851' de dibe vurmuştur.

İkinci Dalga 1851 – 1870 yıllarını kapsar, tren yollarının gelişmesi, buharlı gemiler doğalgaz kullanımı, telgraf bu dönemin öne çıkan teknolojik yenilikleridir.

Bu dönem 1896'da dip noktayı görerek sistemi krize sokmuştur.

Üçüncü Dalga 1913 yılına kadar süren kısa bir yükseliş dalgasını içerir, çelik, petrol, telefon, kimya sanayisi bu dönemin öne çıkan unsurlarıdır.

1929'da yaşanan Büyük Buhran ile dibe yönelen dalga 2. Dünya Savaşında dip noktayı görür.

Dördüncü Dalga 1945 sonrası başlar ve 1974 yılına kadar bir yükseliş dönemi yaşar, bilişim teknolojilerindeki değişim, fiber lifler, televizyon, transistör, entegre devreler bu dönemin belirleyicileridir.

Bu dönem aynı zamanda Fordist üretim tekniklerinin revaçta olduğu bir dönemdir.

1974 Petrol Buhranı ile başlayan bu dönem 1989' da Rusya'nın yıkılışı ile sona erer, bazı araştırmacılar ise bu dönemin sonunun 2008 finansal krizi olduğunu söylerler.

Kondratieff döngülerin başka boyutları da var.

Borsa çılgınlıklarının, her bir döngüyü sürükleyen ana teknolojinin zirveye çıktığı dönemde ya da bir kaç on yıl sonra yaşanması oldukça ilginçtir mesela.

Kondratieff dalgasını sürükleyen bir küresel hegemonik güç olduğu varsayılır, buna göre son iki dönemin hegemonik gücü Britanya ile Abd. idi.

İlginç olan bir başka yön ise Elliott Dalga Analizleri ve Kondratieff Döngü Analizleri, pandemi öncesinde bir çağ değişiminin içinden geçtiğimizi, geçeceğimizi gösteriyordu.

2009 sonrası Dünya'daki gelişmeler Altıncı Dalganın başladığını, görünen o ki bu dönemi belirleyecek asıl teknolojilerin yapay zeka, nanoteknoloji, biyoteknoloji olacağını gösteriyordu.

Bu dalga gelişmiş ülkeler için bir avantaj sağlarken, az gelişmiş ülkeler için dezavantaja dönüşecek gibi duruyor şu anda.

Ülkelerin sağlık harcamaları her geçen gün artıyor, Barclays Research'in araştırmasına göre biyoteknoloji ürünleri 10 yıl içinde 50 milyar eurodan 300 milyar euroya yükselerek 6 kat arttı.

Bu çerçeve bize altıncı dalganın sağlık ve teknoloji eksenli olacağını gösteriyor, bu da ancak gelişmiş ülkelerin bu maliyetleri üstlenebileceği anlamına geliyor.

Ülkemizdeki sağlık ve eğitim özelleştirmelerini bir de bu gözle değerlendirmekte fayda var.

Gelecekte kişisel sağlık verileri, giyilebilir teknolojiler, bulut teknolojileri, her tür organ imalatı revaçta olacak.

Yani görülen o ki iha, siha yapmak teknolojik atılım için yeterli olmayacak.

Böylesine hızlanmış bir dünyada kapitalist sistem kendi yarattığı vahşetin kurbanı olabilir veya daha şiddet dolu bir sisteme evrilebilir, nazi örneğinde görüldüğü gibi daha da faşistleşebilir.

Ya da sürekli krizlerden beslenme alışkanlığı ile kendisi için yeni bir yaratıcı yıkım planlayabilir.

Ancak unutulmamalı ki, hiçbir sistem kendi içine çöküp yok olmaz.

Mutlaka daha gelişmiş sistemlerce geçersizleştirilir.

Kapitalizmi geriletken, gerilebilecek, yok edebilecek tek sistem, tüm yanlış ve eksiklerine rağmen hala sosyalizm.

Öte yandan sosyalistlerde, devrimcilerde gelmekte olan kaosa ve fırtınaya pek hazırlıklı değiller gibi.

İstanbul fethedilirken Bizanslı din insanlarının meleklerin cinsiyetini tartıştıkları rivayet olunur.

Devrimciler cinsiyetleri önemsemez ve meleklerle inanmazlar.

O halde kafamızı kumdan çıkarıp gerçekçi bir yaklaşımla, yıllardır biriktirdiğimiz sorunları gündemimize alarak, önce kendimize sonra birbirimize yoldaş olarak, cesaretle geleceği inşa etmeliyiz.

Zira 89'da yıkılan enkazdan kurtulmak için sığındığımız liberal limanlar artık bizi reddediyor.

Artık kapitalist gibi yaşayıp, sosyalist gibi düşünemeyiz.

Ekonomi – politiğimizi kapitalizmden kurup, sosyalizme sosyo – kültürel bir anlam yükleyemeyiz.

Yapmamız gereken ilk şey kapitalizmi ve faşizmi bedenimizde, ailemizde, örgütlerimizde yok etmek.

Kapitalizmi yıkmak ve sosyalizmi kurmak, diyalektik bir bütündür.

Yıktıkça inşa ettiğimizi, inşa edebildikçe yıkabildiğimize gördüğümüzde, yenilgiler yerini zaferlere bırakacak.

Bu nedenle Biz Geleceğiz.

Bu nedenle Bizim Bir Hikayemiz Var.

Bu nedenle Gelecek Bizimle Gelecek.

Bu nedenle Birlikte Düşlüyoruz.

POLİTİKA YAZILARI

